

prima instanță: E. Silivestru
instanța de apel: A. Panov, T. Pelin, S. Arnaut

ÎNCHEIERE

25 septembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Svetlana Novac

Judecătorii: Valentina Clevadi și Tatiana Vieru

examinând admisibilitatea recursului declarat de către întreprinderea mixtă compania internațională de asigurări „Transelit” societate pe acțiuni,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de întreprinderea mixtă compania internațională de asigurări „Transelit” societate pe acțiuni împotriva întreprinderii municipale „Parcul Urban de Autobuse” cu privire la încasarea prejudiciului material,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 iunie 2013, prin care a fost respins apelul declarat de întreprinderea mixtă compania internațională de asigurări „Transelit” societate pe acțiuni,

c o n s t a t ă

La 01 octombrie 2012, întreprinderea mixtă compania internațională de asigurări „Transelit” societate pe acțiuni a depus cerere de chemare în judecată împotriva întreprinderii municipale „Parcul Urban de Autobuse” cu privire la încasarea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 03 octombrie 2010 a încheiat cu Ion Costișanu contract de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule seria AK nr. 0075996.

Ulterior, la 15 decembrie 2010 în localitatea Bâc, mun. Chișinău s-a produs un accident rutier, în rezultatul căruia a fost deteriorat autocarul „LIAZ” cu numărul de înmatriculare C NJ 708, care aparține întreprinderii municipale „Parcul Urban de Autobuse”.

Astfel, prin decizia Serviciul poliție rutiere Comisariatul general de poliție culpabil în producerea accidentului a fost recunoscut Ion Costișanu, care ulterior împreună cu reprezentantul întreprinderii municipale „Parcul Urban de Autobuse” s-au adresat către companie, unde a fost inițiat dosarul de daune.

Ținând cont de faptul că, la 14 noiembrie 2011 au recepționat din partea Comisiei Naționale a Pieței Financiare scrisoarea nr.04-4231 din 08 noiembrie 2011, prin care erau impuși că în termen de 10 zile să achite despăgubirea de asigurare față de întreprinderea municipală „Parcul Urban de Autobuse”, astfel, în aceeași zi au virat la contul ultimei suma de 3 451,60 lei.

Ulterior, prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 22 decembrie 2011 s-a admis acțiunea întreprinderii mixte compania internațională de asigurări „Transelit” societate pe acțiuni împotriva lui Costișanu Ion privind declararea nulității contractului de asigurare.

Astfel, la 31 mai 2012, prin notificarea nr.436 s-au adresat pîrîtului cu solicitarea de a restitui integral despăgubirea de asigurare, însă nu au primit nici un răspuns.

Cere, reclamantul, încasarea de la întreprinderea municipală „Parcul Urban de Autobuse” în folosul său suma de 3 451,60 lei cu titlu de prejudiciu material și cheltuielile de judecată în sumă de 270 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 15 martie 2013 s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de întreprinderea mixtă compania internațională de asigurări „Transelit” societate pe acțiuni.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 iunie 2013, apelul declarat de întreprinderea mixtă compania internațională de asigurări „Transelit” societate pe acțiuni a fost respins.

La 06 august 2013, întreprinderea mixtă compania internațională de asigurări „Transelit” societate pe acțiuni a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, solicitînd casarea hotărîrilor contestate, cu emiterea unei noi hotărîri prin care să fie admisă integral acțiunea.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Din materialele pricinii se atestă faptul că Curtea de Apel a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei la 13 iunie 2013 (f.d.62).

Prin prisma normei citate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat în termen, dat fiind faptul că potrivit plicului anexat de către recurent, copia deciziei instanței de apel a recepționat-o la 14 iunie 2013 (f.d.77).

Recurentul, în motivarea recursului a invocat că, instanțele ierarhic inferioare au aplicat o lege care nu urma a fi aplicată, precum și au interpretat-o eronat.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea

despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 19 august 2013, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa întreprinderii municipale „Parcul Urban de Autobuse” cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 18 septembrie 2013 întreprinderea municipală „Parcul Urban de Autobuse” prin referința depusă, a solicitat ca recursul depus de întreprinderea mixtă compania internațională de asigurări „Transelit” societate pe acțiuni să fie declarat inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în cererile de recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art.432 alin.(1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că, întreprinderea mixtă compania internațională de asigurări „Transelit” societate pe acțiuni, în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art.432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care

o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele menționate în cererile de recurs sînt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de întreprinderea mixtă compania internațională de asigurări „Transelit” societate pe acțiuni, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de întreprinderea mixtă compania internațională de asigurări „Transelit” societate pe acțiuni se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecător

Svetlana Novac

Judecătorii

Valentina Clevadi

Tatiana Vieru